

Op 26 juni 2011 was de preektekst tijdens de avonddienst **1 Korintiërs 14**.
We hebben gezongen: Psalm 87, Gezang 319:1-4, 330, Opwekking 461, EL 276

Grieks: glossolalie. Gloossa = tong Lalein = spreken

Vertalingen:

NBG 1951: tongentaal - vanwege het Engelse 'speaking in tongues', wat eigenlijk betekent: in talen spreken.

NBV 2004: klanktaal - een nieuw woord, dat ietwat bevreedt omdat de tong niet zozeer klanken voortbrengt, maar medeklinkers.

HSV 2010: spreken in een andere taal.

Voor het gemak houden we het even op tongentaal.

In bepaalde kringen wordt tongentaal sterk gepromoot. Zo bijvoorbeeld ook in de Alpha cursus, al kunnen de cursusleiders het laten liggen. In Engeland schijnt men er iets van terug te komen, nadat er kritiek is geuit.

De vraag is: moet je ernaar verlangen? Is tongentaal een must voor serieuze gelovigen? Kun je jezelf er niet geweldig mee opbouwen?

Dat laatste schrijft Paulus inderdaad, in 14:4. Nu is het wel even de vraag hoe hij dat bedoeld heeft.

In hoofdstuk 14 gaat het telkens om het belang van de hele gemeente, tegenóver het belang van mijzelf.

Zie 14:4,5,12,17,19,26,31. Ook in de rest van de brief is de rode draad: niet zoeken naar je eigen belang, maar naar het belang van de anderen. Zie 9:19-23, 10:24,33, 12:7.

De NBV heeft dan ook wel terecht vertaald: 'Iemand die in een klanktaal spreekt is daar alléén zelf bij gebaat' (14:4). Dit staat in schril contrast met de oproep om lief te hebben, heel hoofdstuk 13, maar speciaal vers 5: de liefde is niet zelfzuchtig (NBV), zoekt zichzelf niet (NBG).

Terwijl de Korintiërs tongentaal voorop zetten, parkeert Paulus het consequent helemaal achteraan: 12:10,28,30. Ook schrijft Paulus niet, net als kringen in onze tijd: streef naar tongentaal.

Wat kan dan de functie zijn van tongentaal?

Zou het antwoord liggen in 14:22? Het is een teken, niet bestemd voor gelovigen, maar voor ongelovigen.

In vers 21 haalt Paulus een profetie aan van Jesaja over de ongelovige Joden. Omdat 'dit volk' ongelovig leefde, zou er voor straf een volk met een vreemde taal langs komen - Assur.

Deze combinatie was er opnieuw bij de uitstorting van de heilige Geest: ongeloof in Jeruzalem en vreemde taal. Tongentaal geeft aan dat de Geest van God taaloverschrijdend bezig is. Jeruzalem heeft ongelovig Jezus verworpen, het evangelie gaat nu de wereld in. Dus op momenten, waarop heidenen uit andere landen het evangelie aannemen, horen de Joodse aanwezigen dat hun God geprezen wordt in een andere taal (Hand.2,10,19).

Als apostel van de heidenen (Hand.13:46-47, Rom.11:13) heeft Paulus meer dan iemand de gave om in andere talen te spreken (1 Kor.14:18). Maar in de kring van de gemeente maakt hij daar geen gebruik van (14:19).

Gesprekspunten:

1. Heb je iets geleerd van dit bijbelgedeelte?
2. Iemand zegt: "Ik volg de ontwikkelingen in kerkelijk Nederland niet en ik ben dan ook niet op de hoogte van de opkomst van tongentaal – het interesseert mij niet." Reageer daar eens op.
3. Wat vind je ervan dat Paulus in Ef.5:18–20 tongentaal niet noemt?
4. Wat vind je ervan als er in een samenkomst ineens in tongentaal gesproken wordt? Noem eens drie dingen die Paulus ervan vindt.
5. Iemand zegt: "De tongentaal zoals wij die in onze gemeente kennen, is anders dan die in de tijd van Paulus. Wij hebben er veel aan." Reageer daar eens op.
6. Een zending in Zuid-Afrika doopt een Zulu-vrouw. Zij begint God spontaan te loven in het Frans. Reageer daar eens op.